

לֹא תִיָּשִׁי בְּנוֹקְבֵי, בְּמִיתֵיהוֹן לְאַתְחֹזָא קַמִּי מִלְכָּא
 קַדִּישָׁא וכאשר הם היו שותים מאלו המים היתה מתבטלת מהם אש התאווה ולא היו
 באים להרהר בנקבות בשעה שהם היו באים להיראות לפני המלך הקב"ה. **תוּ, דִּהֲוֵא**
יִתְפַּקְחוּן לְמַנְדַּע מְלִין סְתִימִין דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, גּוּ
מִקְדָּשָׁא דָּא כָּל הֲרַהוּרִין יִשְׁתַּפְּחוּן, בַּר הֲרַהוּרָא
דְּחֲדוּה דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא ועוד היו גורמים המים שעי"כ ישראל היו מתפקחים
 בכדי לדעת את הסודות הנעלמים של המלך העליון ומי שעמד בביה"ק בזמן הרגלים כל
 ההרהורים של כל הבלי העולם הזה היו נשכחים ממנו חוץ מהרהור השמחה במלך הקב"ה.

מי יזכה לדעת את סוד תחיית המתים

עֲנָפָא חָד נָפִיק, גּוּ אִמְצַעוּ דְּהוּא מַעֲיִנָּא ומשם היה ענף
 אחד יוצא שהוא יסוד דו"א אל תוך אמצע המעיין שהוא הארת חסד דאמא
 (מק"מ). **אָמַר רַב מְתִיבְתָּא, פֶּד קָרִיבְנָא לְהוּא עֲנָפָא גּוּ**
מַעֲיִנָּא, אִסְתַּלַּק עֲנָפָא לְעֵילָא לְעֵילָא, כָּל מַה
דְּקָרִיבְנָא, הֲכִי אִסְתַּלַּק ואמר ראש הישיבה שכאשר התקרבתי לענף הזה
 היוצא מתוך המעיין אז הסתלק הענף למעלה למעלה וככל שהתקרבתי יותר כך הוא
 הסתלק יותר, **יְסוּדָא וְשָׂרְשָׁא דְּהוּא עֲנָפָא לָאו אִיהוּ אִלָּא**
בְּמִיָּא. הוּא עֲנָפָא חָפִי עֲלִמִין. כָּל גּוּוֹנִין דְּעֲלָמָא
בְּאִינוּן טְרַפִּין דִּילֵיהּ והיסוד והשורש של אותו ענף של יסוד דו"א אין הוא
 נמצא ומתקיים אלא רק במים של החסדים דאמא ואותו ענף הוא מכסה את כל העולמות

כי הוא משפיע לכל התחתונים וכל הגוונים שבעולם נכללים בעלים של הענף הזה מאחר שהוא כונס לתוכו את כל השפע (ע"פ המק"מ). **אִיבָא דִּילֵיהּ, לָא יְדִיעַ מַהוּ. וְלֹא יִכְלִין לְמַנְדַּע** ולא יודעים מזה הם הפירות שלו וגם לא יכולים לדעת את זה. **וְאָמַר, דִּקָּא שָׁאִיל לְמָשִׁיחַ עַל הַהוּא אִיבָא, וְאָמַר, אִיבָא דָּא גְנִיז, (זכריה ח) לְאִישׁ מְשַׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ מְרֹב יָמִים. מֵאֵן דְּזָכִי לְמַנְדַּע דָּא, לִינְדַע** ואמר ראש הישיבה ששאלתי את המשיח על אלו הפירות והוא אמר לי שהפירות האלו גנוזים למתי שיתקיים 'לאיש משענתו בידו מרוב ימים' שהוא בזמן הגאולה ומי שיזכה לדעת את סודם הוא יזכה לדעת משענתו בידו מרוב ימים' שהוא בזמן הגאולה ומי שיזכה לדעת את סודם הוא יזכה לדעת את סוד תחיית המתים.

רקיע שהוא דעת דיסוד דאמא נמצא על ענף של היסוד דז"א בכדי להשפיע לו שפע

רְקִיעַ הָד אֵית עַל הַהוּא עֲנַפָּא, פְּרִישׁ לְעֵילָא והנה רקיע אחד שהוא דעת דיסוד דאמא הוא נמצא על אותו ענף של יסוד דז"א והוא פרוש מעליו בכדי להשפיע לו שפע. **מַהְהוּא רְקִיעַ, אָזִיל טַלָּא עַל גְּבִי מְעֵינָא דָּא, וְלֹא יִתִּיר** ומאותו רקיע הולך ונשפע שפע הטל על גבי המעיין הזה והוא לא משפיע במקום אחד, דהיינו שאחרי שיורד המעיין שהוא הארת חסד דאמא עד ליסוד דז"א אז משפיע לו יסוד דאמא הנקרא רקיע (מק"מ). **כַּד אֶסְתַּפַּל בְּרַ נָשׁ לְהַהוּא רְקִיעַ מִרְחִיק, דְּמִי תַכְלָא. קָרִיב יִתִּיר, דְּמִי סוּמְקָא. קָרִיב יִתִּיר, דְּמִי יְרוּק קְרוּב יִתִּיר, דְּמִי חָנוּר,**

דְּלִית חֲזוֹר בְּעֶלְמָא כְּגִינְיָהּ. וכאשר האדם מתבונן ברקיע הזה מרחוק הוא כגון תכלת שהיא המלכות שהיא סוד ה' האחרונה שבשם הוי"ה וכאשר הוא מתקרב יותר הוא דומה לגון אדום שהיא הבינה [קל] שהיא אות ה' הראשונה שבשם הוי"ה וכשהוא מתקרב יותר הוא כגון ירוק שהוא הז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה וכשהוא מתקרב יותר הוא כגון לבן שהוא החכמה (מק"מ). טָלָא דְקָא אָזִיל מִינְיָהּ, אֲשֶׁתְּאִיב בְּתֵהוּא עֲנַפָּא, וְעֵבִיד אִיבָא דָא, וְאֲתַרְבִּי וּשְׁפַע הַטַּל שֶׁל הַחֲסָדִים הַיּוֹרֵד מִמֶּנּוּ הוּא נִשְׁאָב בּוֹה הַעֲנַף שֶׁהוּא יְסוּד דו"א וְהוּא עוֹשֶׂה וּמַגְדֵּל אֶת אֵלוּ הַפִּירוֹת. תֵּהוּא רְקִיעָא, אִיהוּ אָזִיל בְּגִלְגּוּלָא יִתִּיר, מִמָּה דְעֵינִין יְכָלִין לְאַסְתַּפְּלָא וְאוֹתוֹ רְקִיעַ שֶׁהוּא הָאֵרֶת חֲסֵד דְאִמָּא הוּא הוֹלֵךְ וּמִסְתּוֹבֵב תְּמִיד בְּגִלְגּוּל מִבְּחִינָה לְבַחֲינָה עוֹד יוֹתֵר מִמָּה שְׁעֵינִי הַשֶּׁכֶל יְכוּלִים לִרְאוֹת וְלַהֲשִׁיג.

כָּל אוֹתָם הַשּׁוֹמְרִים אֶת הַבְּרִית הַקְּרוּשָׁה וְלֹא הוֹטְאִים בָּהֶם אֵלּוּ שֶׁהֵם מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקֶּבֶ"ה שֶׁהוּא מִשְׁתַּבֵּחַ בָּהֶם וְזוֹכֵר אוֹתָם בְּכָל יוֹם כָּל אֵינּוֹן נְטוּרֵי קַיִמָּא קַדִּישָׁא, (ס"א בָּעוֹן [קלא]) דְּבָעוֹן לְאַתְחִזָּאָה קַמִּי מְלָכָא וְכָל אֵלּוּ הַשּׁוֹמְרִים עַל הַבְּרִית קוֹדֵשׁ הֵם

אור הרשב"י

[קל] והקשה הקהילת יעקב (ערך אדום) צח כאשר מאירו בו א"א והוא אדום כאשר שלפ"ו איך שייך שהבינה קרובה יותר מהז"א א"א לא מאיר בו וגוון ירוק הוא בבינה בסוד תהו קו ירוק כנודע עי"ש. שהוא אות ו' ולכן הוא פירש שהכוונה לז"א שהוא כגון אדום בסוד דודי צח ואדום כי הוא [קלא] כן הוא הגירסה בדרך האמת להאריז"ל.

הלימוד היומי

לע"נ רבי שלמה קורח זצ"ל

צריכים להיראות לפני המלך הקב"ה ברגלים, דְּהָא לָא אֶתְחַזֵּן, אֱלֹא
בְּגִין לְאַחֲזֹאֵה דְּאִינוּן בְּנֵי גְזִירוּ קְדִישָׁא. וְעַל דָּא, (שמות)
(כג) יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, אִינוּן בְּנֵי קְיִמָּא קְדִישָׁא כי הרי הם לא
נראים בעזרה אלא רק בכדי להראות שהם מבני המילה הקדושה ועל כך כתוב 'יראה כל
זכורך' שהם אלו בני הברית הקדושה. דְּיִיק רַב מְתִיבְתָּא, זְכוּרָךְ, וְלֹא
זְכוּרָךְ. דְּהָא זְכוּר פְּתִיב, וְלֹא זְכוּר, מֵאֵי זְכוּרָךְ וּדְיִיק ראש
הישיבה שהנה כתוב 'זכורך' ולא זכרך כי בכל מקום כתוב זכר ולא זכור עם אות ו' וקשה
למה כאן כתוב זכורך עם אות ו'. אֱלֹא כָּל אִינוּן דְּנִטְרִין קְיִמָּא
קְדִישָׁא, וְלֹא חֲבָאן בִּיהֵ, אִינוּן הָווּ בְּנֵי מְלָפָא, דְּבִכְל
יֻמָּא מְשִׁתְּבַח בְּהוּ וְדְכִיר לֹזַן תְּדִיר. וְעַל דָּא זְכוּרָךְ אלא
הפירוש שכל אותם השומרים את הברית הקדושה ולא חוטאים בה הם אלו שהם מבני
המלך הקב"ה שהוא משתבח בהם וזוכר אותם בכל יום כי מש"כ 'זכורך' הוא מלשון זיכרון
שהקב"ה זוכרם (מק"מ), וְהוּא דְּאִית בִּיהֵ קְיִמָּא קְדִישָׁא, דְּדְכִיר
לֹזַן מְלָפָא בְּכָל יוּמָא, דְּלִית שְׂבַחָא קַמֵּי מְלָפָא עֲלָאָה,
(אָלָא) כְּמֵאן דְּנִטְרִין קְיִמָּא דָּא כי את אותו האדם שיש בו את הברית
הקדושה אז המלך הקב"ה זוכר אותו בכל יום, כי אין שבח לפני המלך העליון כמו מי
ששומר את הברית הזאת.